

W NASZEJ RODZINIE

www.parafia-swietego-jerzego.pl

Nº 175; wydanie specjalne – 14.10.2017

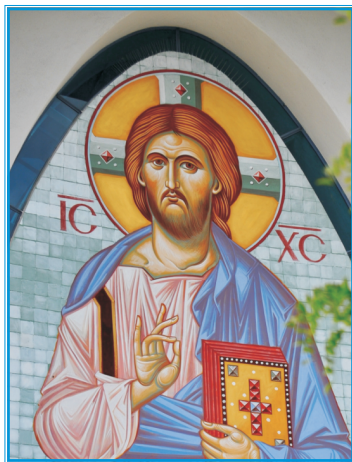
Prosimy Boga
Wszchemogącego
o błogosławieństwo dla
wszystkich. – Ofiarodaw-
com, bo to dzięki ich gorliwo-
ści i chęci uczestnictwa w świę-
tym dziele budowania ta cerkiew rosła
na naszych oczach. – Wszystkich, kto
swą pracą przy wykopach, rusztowa-
niach, porządkowaniu placu budo-
wy wspomagał budowę przybliżał
dzień ofiarowania tej cerkwi Bogu. –
Wszystkim, kto przyszedł tu aby być
uczestnikiem dzisiejszej uroczystości
poświęcenia naszej cerkwi – niech
Dobry Bóg obdarzy radością modli-
twy w oświęconej cerkwi, każda bo-
gobojna Rodzina niech będzie Jego
Maleńką Cerkwią a każdego z osobna
obdarzy Swą szczodroblivością i wy-
nagrodzi zdrowiem aby z Jego darów
mógł korzystać.

Dzisiejsze strony Gazetki chcemy
przeznaczyć na objaśnienie rytu oś-
więcenia cerkwi, gdyż prawie wszyst-
kie czynności będą dokonywane za
zamkniętymi Rajskimi Wrotami. Obec-
ni w świątyni będą słyszeć modlitwy
i śpiew, odgłosy działania. Niech więc
pisane słowa posłużą za przygotowa-
nie i wyjaśnienie dokonywanych
czynności.

W piątek wieczorem Wsienoszcz-
naja w cerkwi oczekującej na przyjęcie
łaski Świętego Ducha jest sprawowa-
na przed ikonostasem i zamkniętymi
Rajskimi Wrotami. – W prezbiterium
(w Altarze) na swoim miejscu jest umo-
cowana tylko drewniana konstrukcja
Prestoła. Na niej tylko luźno leży deska
(blat) Prestoła, na którym znajduje się
inskrpcja, która w tłumaczeniu brzmi:
*„Na chwałę Boga Ojca, i Syna, i Święte-
go Ducha, oświęconą została ta świątyn-
nia ku czci świętego wielko-męczennika
Gieorgija, w roku od narodzenia Chry-
stusa 2017 w miesiącu październiku
dnia 01(14), gdy Pierwohierarchą jest
Wielce Błogosławiony Sawa Metropolita
Warszawski i całej Polski, przy uświę-
conym kierownictwie diecezją Najprze-
wielebniejszego Jakuba Arcybiskupa
Białostockiego i Gdańskiego i wikariu-
sza Najprzewielebniejszego Andrzeja
Biskupa Supraskiego oraz probostwie*

o. *mitrata* Grzegorza *Misijuka*. – Dalej następują ich podpisy oraz wszystkich duchownych – uczestników oświęcenia. W prezbiterium nie palą się ani lampady ani świece. Na swoich miejscach leżą drewniane gwoździe, kamienie, gąbki, *woskomastich* i noże do wygładzania jego powierzchni. Ręcznie

tkane na krosnach *Iniane* obłaczenie na Prestół i *Iniany* sznur do jego obwiązania. *Wsienoszcznaja* jest więc modlitewnym przygotowaniem do uroczystego oświęcenia. W tym pomagać będą i modlitwy *Wsienoszcznej*.

W sobotę o 7⁰⁰ rano, Liturgia w dolnej cerkwi i poświęcenie wody. Jej pierwsze krople użyte będą przez Biskupów na okropienie konstrukcji Prestoła a następnie – każdej rzeczy, każdego przedmiotu potrzebnego w trakcie oświęcania. Tu nie może i nie powinien być użyta żadna rzecz przypadkowa, nie przeznaczona do konsekracji.

O 8³⁰ będziemy spotykać naszych Hierarchów a o godzinie 9⁰⁰ – rozpocznie się nabożeństwo oświęcenia cerkwi. Biskupi w szatach liturgicznych i założonych na szaty zaponach (rodzaj fartucha z narękawnikami, służący tylko do czynności oświęcenia cerkwi), tak przygotowani rozpoczną poświęcenie.

Po pokropieniu konstrukcji Prestoła, Hierarcha w przygotowane miejsca

wlewa *woskomastich* – roztopione: wosk, ładan oraz olejki kwiatowe. Nawiązuje to do wonności, którymi święci Józef i Nikodem pokryli ciało Jezusa przed złożeniem do grobu. Na tak poświęcone obramowanie Prestoła nakładany jest blat, który łączony jest z konstrukcją drewnianymi gwoździami.

Obecni w cerkwi usłyszą stuk kamieni, którymi będą wbijane gwoździe. Przypomina to ukrzyżowanie Zbawiciela. Te kamienie, raz użyte do świętej czynności będą złożone pod Prestół na zawsze, abyśmy stale pamiętali miłości Boga. O tym, że na tym ołtarzu, w Przeczastii Zbawiciel Sam Siebie będzie nam ofiarowywał, jak również o tym, by nikt o kamiennym sercu nie ważył się zbezcześcić Ołtarza, na którym sprawowana będzie Eucharystia.

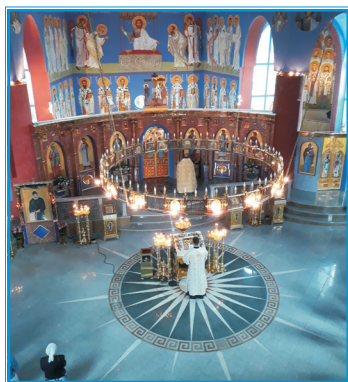
Następnie Prestół będzie omywany *rodostamną* – mieszaniną: ciepłej wody, wody różanej i czerwonego wina. Cerkiew w ten sposób przypomina kapłanom, że na tym Stole dokonywane będą Ofiary Eucharystyczne, początkiem których była ofiara Jezusa na krzyżu. – Wino przypomina, że to Jego krew omywała Krzyż, to Jego ciało omywali Józef i Nikodem. Gąbki używane jako pierwsze do zebrania nadmiaru wody, przypominają gąbkę umoczoną w occie, którą żołnierze chcieli napoić Chrystusa. – Omycie wodą to znak duchowego

oczyszczenia. Woda różana przypomina o wonnościach przyniesionych przez Mironosic. Obraz czynności dokonywanych w tym momencie duchownym przypomina, że to ich uczynki, słowa modlitwy i całe życie winne być podobne do myrry, aby mogły być ofiarą dla Chrystusa. Aby nie stały się octem z żółcią. To dlatego gąbki raz użyte do otarcia Prestoła, pozostają pod nim, obok kamieni, na zawsze. Każdy kapłan sprawując Liturgię jest tego świadom. – Obecni w cerkwi na dowód omywania Prestoła, otrzymają kawałki płótna, którymi osuszają Prestoł po umyciu. Niektórzy przyniosą własne. Wszystkie później będą przechowywane przez wiernych jako jedyny materialny dowód oświecenia i ich uczestnictwa w nim, oraz jako relikwia i dokument ich ofiarności.

Po umyciu Prestoła Hierarcha namaszcza Prestoł Świętym Mirem miejsca gdzie później będą stały: Ewangelia, Kielich i Diskos. Później św. Mirem będą namaszczone ściany świątyni w prezbiterium i w nawie głównej – nad trzema drzwiami wejściowymi.

Tak jak w Sakramencie Chrztu na nowo ochrzczonego nakładana jest chrzcielna koszula, tak po namaszczeniu Prestoła świętym Mirem nakładana jest nań szata. Te obłóczyny mają dwojakie znaczenie: Tronu oraz Grobu Chrystusa. Na początku jako całun – w który był zawinięty Chrystus. Po włożeniu go na Prestoł, obwiązuje się sznurem, układającym się na każdym boku w krzyż. Przypomina to zarówno więzy krępujące Chrystusa na sądzie u Annasza i Kajfasza, jak i obyczaj po-

grzebowy, polegający na dodatkowym obwiązywaniu całunu. Tron Boży (Prestoł) uroczystą oprawę otrzymuje przez włożenie wierzchniej, złocistej szaty. W naszym przypadku będzie to metalowy okład – już dawno ofiarowany przez o. Anatola Siegienia, aby był znakiem ofiarności i szacunku dla Prestoła – Tronu Bożego. Dopiero teraz Hierarcha własnoręcznie zapala w prezbiterium pierwszą świecę. Od niej będą zapalone lampki oliwne i pozostałe świece.

Kolejnym etapem oświecenia będzie procesja po relikwie, które będą oczekiwać w dolnej cerkwi na uroczyste wniesienie do świątyni. – Tron Bogu już przygotowany, ale nie umocowany świadectwem wiary, w jego fundament nie włożone niezniszczalne części świętego męczennika. – Po wszechna Cerkiew Prawosławna przez wieki utwierdzała się na krwi i kościach męczenników w podczas krwawych prześladowań. To groby męczenników były onegdaj pierwszymi ołtarzami, na których sprawowano święte Liturgie. To nad ich grobami zaczęto budować pierwsze chrześcijańskie świą-

tynie. Budując nowe, nie z gniewu nie zapomina o przeszłości – ale z miłości i dumy za swe dzieci. Męczennicy dawali świadectwo swej wiary, bronili jej w swych sercach, oddawali za nią nie cudze a własne życie!

Pięknym jest ryt wniesienia relikwii do nowej cerkwi. Gdy procesja przychodzi do głównych drzwi – do cerkwi wchodzi tylko chórzyści a Hierarchowie, duchowieństwo i wszyscy obecni przed zamkniętymi drzwiami czynią modlitwę, aby do świątyni na Swój Tron (Prestół) wstąpił Król Chwały, który chwałą nagrodił męczenników. Za trzecim wezwaniem drzwi świątyni zostają otwarte i relikwie wniesione zostają do prezbiterium i umieszczone w Prestole. – Zostaną umieszczone w krzyżu – w specjalnie wyżłobionej wnęce zabezpieczone pokrywką z deszeki.

Po włożeniu krzyża z relikwiami do podstawy w Prestole, następują końcowe modlitwy i prośby o łaskę podobną do tej, która napełniła świątynię, zbudowaną przez króla Salomona. – Po wniesieniu Arki, świątynię napełnił

obłok Chwały Bożej i światła rażącego lewitów tak, że musieli przerwać składanie ofiar. W naszej cerkiewce, po tych modlitwach rozpocznie się ofiara. – Hierarchowie rozpoczną pierwszą świętą Liturgię na oświęconym Prestole. Tradycją wiekową jest, że Liturgie w nowo oświęconej cerkwi powinny być sprawowane codziennie przynajmniej przez siedem dni. Wierzmy, że w naszej cerkwi ta Tradycja pozostanie uszanowaną i przez tydzień, każdego dnia przyjdą: dzieci, młodzież i dorośli a przygotowani – będą przystępować do Eucharystii.

Życząc wszystkim radości z uczestnictwa w oświęceniu cerkwi i odczucia wysłuchanej modlitwy, prosimy Was o modlitwę: za przyjazne niebios, za bezchmurne niebo, za ciepłe promienie słońca, aby każdy bez obawy o pogodę, mógł z pogodą ducha uczestni-

czyć w radości przekazania Bogu tego, co przez lata budowy, mimo przeciwności, udało się dokonać. Spasi Hospodi! Preswiataja Bohorodice spasaj nas! Swiatyj wielikomuczenicze i pobiedonoscze Hieorhije moli Boha o nas!

Parafia Prawosławna św. włkm Jerzego na Nowym Mieście
15-338 Białystok, ul. Pułaskiego 36

Kancelaria:

15-338 Białystok, ul. Krucza 5/2 • czynna codziennie w godz.: 16⁰⁰ - 18⁰⁰ • tel. 85 744 95 00
• kontakt 24h: tel. 85 746 50 20 • e-mail: kancelaria@parafia-swietego-jerzego.pl
• konto: 94 1020 1332 0000 1302 0026 2196

Duchowieństwo:

• proboszcz ks. **mitrat** Grzegorz Misijuk tel. 600 287 654 • ks. mitrat Walerian Antosiuk tel. 502 725 342
• ks. prot. Władysław Masajło tel. 783 344 309 • ks. dr Roman Płoński tel. 794 57 21 22
• ks. protod. Tomasz Cyrkun tel. 505 25 00 73